

partier til 95 Øre, 50 Øre og nedad pr. Kvadratalen, saaledes at Værdistigningen der, uagtet den altsaa endnu kun er i sin Vorden, er saa aabenlyst, at jeg synes, vi maa sige, at det vil være retfærdigt, at Samfundet, Staten og de interesserede Kommuner, se at faa noget af denne Værdistigning indbetalt i deres Kasser, eftersom de have givet Bidrag til Anlæggelsen af Banen. Maa jeg saa tillige oplyse, at af de i Loven af 27. Maj 1908 optagne Baner — saa vidt jeg husker, er det 51 — er der allerede givet Koncession til 8. Overslagssummen for disse 8 Baner andrager ca. 14 Mill. Kr. Deraf skal Staten betale 6 Mill. Kr. og Kommunerne og de private 8 Mill. Kr. Der er adskillige af de her nævnte Anlæg, som ville være færdige i Aar, altsaa 1909, men Jernbaneloven siger jo, at de ikke maa aabnes for Drift, før vi have en Lov som den heromhandlede vedtagen. Jeg vilde gerne gøre dette høje Ting opmærksom paa, hvor nødvendigt det er, at vi faa en Ordning af dette Forhold, thi jeg kan ikke godt tænke mig, at Staten skulde ofre saa store Summer, som der her er Tale om, at Kommunerne desuden skulle ofre endnu større Summer, og man saa ifølge den nævnte Bestemmelse i Jernbaneloven alligevel ikke skulde kunne faa Banerne aabnede for Drift. Det vilde jo være temmelig meningsløst.

Jeg skal ikke gaa saa langt tilbage som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), der gav en historisk Fremstilling af denne Sags Udvikling, men jeg skal kun sige, at Jernbaneloven af 27. Maj 1908 og den dermed i Forbindelse staaende Sag angaaende Værdistigningskat jo have været behandlet af 3 Ministre, og vi have nu den fjerde. Men jeg vil haabe, at det maa lykkes for den nuværende Trafikminister at føre denne Sag igennem, saaledes at vi inden denne Samlings Slutning kunne faa en Lov om dette Emne.

Til dem, som have udtalt Betænkelse heder ved det foreliggende Forslag, vil jeg sige, at det vil være vanskeligt at faa nogen nævneværdig Ændring ind i det nærværende Lovforslag. Jeg siger med velberaad Hu „i nævneværdig Grad“, jeg tror nemlig, at vi kunne sige, at i den Kommission, der sad, have vi haft alle de Synspunkter fremme, som der overhovedet var Mulighed for at faa frem, og af Kommissionens 17 Medlemmer sluttede, som ogsaa det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) nævnedes, de 11 sig saa godt som rent til Flertallets Forslag, medens to del-

vis sluttede sig dertil. Og Flertallet bestod af vistnok samtlige politiske Afskygninger, der findes paa Rigsdagen — jeg kan blot nævne det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) og Folketingsmanden fra Helsingør (Christian Rasmussen). Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) har vist en Partifælle, der var Medlem af Flertallet, der foreslog denne Skat, som jeg synes det ærede Medlem ikke var særlig begejstret for. Jeg kan, hvis det kan være nogen Trøst for det ærede Medlem, sige, at der jo var adskillige og blandt dem ogsaa det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds, der heller ikke vare helt tilfredse med det Forslag, der foreligger, men efter at vi havde arbejdet med denne Sag i længere Tid, kom vi til det Resultat, at hvis vi overhovedet skulde have noget ud af det, maatte vi resignere. Det gjorde det nævnte ærede Medlem ogsaa, og derfor sluttede han sig til Forslaget.

Jeg vilde sluttelig blot have Lov til at udtale, at naar der fra forskellige Sider er talt om, at vi burde have en Rayonkommission, en Kommission for hele Landet, der skulde bestemme, hvor langt man skulde gaa ud fra Stationerne, tror jeg, at en saadan Kommission vanskeligt vilde kunne finde, hvor langt man skulde gaa ud fra de forskellige Stationer, idet de lokale Vurderingsmænd til Ejendomsskyld efter min Opfattelse have langt flere Forudsætninger for at kunne bedømme, hvor langt man skulde gaa med at paalægge Ejendomme Jernbaneskyld, end en Kommission, der omfattede hele Landet. Forholdene kunne jo være rent lokale, og naar den Taksation, der foregaar, bliver Genstand for et Overskøn, synes jeg, at der er foretaget, hvad der i det hele taget med Rimelighed kan foretages.

Til det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund), der talte om § 13, vil jeg sige, at han vistnok har overset, hvad der staar i denne Paragraf. Det, han paatalte, gælder jo kun de private, der have Aktier i Banen, og ikke hverken Stat eller Kommune. Men de private Summer, der blive tegnede til Anlæg af Baner, ere vistnok i Regelen faa og smaa, og naar man vedtog en Lov som denne, har det i alt Fald været vor Opfattelse, at man skulde forhindre den private Spekulation i et saadant Foretagende. I alt Fald paa de Steder, hvor jeg er kendt, hvor der er tegnet private Tilskud til Privatbaner, har det været med Udsigt til enten slet ingenting at faa i Rente af Beløbene eller at faa